

let, hvortil jeg er oberbevisst om, at Udvalgets Flertal har sluttet sig og Mindretallet med, naar Ministeren vilde være rimelig. Naar vi ikke kunne faae det oprindelige Forslag, vil jeg meget anbefale dette Forslag til Vedtagelse, Vedtagelse bethder Indenrigsministerens og Finantsministerens Overveielse af dette Spørgsmaal. Det bliver efter min Mening ikke 8,000 Kroner, det bliver noget mindre, som de faae til Gave, men de faae ved denne Hjælp noget No i Forholdene, og kunne meget sandsynlig komme over hele Kalamiteten paa en for det Offentlige billig Maade. De enkelte Vædringsforslag skal jeg ikke gaa ind paa. Disse Bemærkninger om de saglig foreliggende Spørgsmaal med Indstillingerne paa denne Tillægsbevillingslov af de foreliggende enkelte Spørgsmaal vedrører jo selvfølgelig ikke min konstitutionelle Stilling til selve Bevillingen. Min Stilling til Tillægsbevillingsloven overhovedet er uafhængig af min Betragtning af de enkelte Spørgsmaals saglige Realitet og er den samme som i Fjor og som forøvrigt ved Finantsloven.

Fogtmand: Jeg maa beklage, at Indenrigsministeren ikke har viist Bevillie lige overfor det Forslag, jeg anbefaler, og jeg maa ogsaa beklage, at der ikke fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) kunde ydes det større Tilslutning. Det blev fra hans Side næsten antydet, som det var noget Nyt, og det vide vi, er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) har ogsaa fremhævet, at det er en gammel, bekendt Sag, som har gaaet igennem Finantsudvalget i forskellige Stadier, og der været meget omhyggelig behandlet, saa det, at det formelt foreligger til Afstemning paa et temmeligt sent Tidspunkt, ikke bethder Noget. Det er en Sag, der har været fremme i Finantsudvalget, som jeg ganske vist havde ventet havde fundet Støtte fra forskellige Sider i Salen, men naar der ikke kan naaes noget Mere, antager jeg, at der allerede var Noget opnaaet ved at faae Ordførerens Forslag vedtaget angaaende samme Sag. Jeg beklager meget at skulle nøies med det, idet jeg slet ikke er sikker paa, at det svarer til Hensigten med det; Hensigten er nemlig noget Mere, end den ærede Minister synes at antyde. Han sagde, at det kun er Ordningen af nogle Prioritetsforhold. Jeg har allerede, da jeg første Gang anbefalede

Forslaget, sagt, at i Diebliffet vil det ganske vist kun virke saaledes, at Landbosforeningerne faar omordnet sine Prioriteter, saa at den kan vedblive at bestyde Eiendommen og tilsvare de Udgifter, der paahviler den, men forventningen er netop, at den der igennem skalde arbejde sig op til at tage hele den Opgave, og det Spørgsmaal, hvorfor Foretagendet er stiftet, op igjen og virkelig gennemføre det. Det ligger absolut bag ved, og det betragtes absolut som en Væreslag for de Folk, der have reist Spørgsmaalet, saa vidt muligt at fastholde det, indtil der tilveiebringes Betingelserne for virkelig at føre det igennem. Derfor ligger der Mere i Forslaget, end den ærede Indenrigsminister vilde gjøre det til. Da det imidlertid har viist sig, at det har mødt saa liden Bevillie, som det har, skal jeg tage det af os stillede Forslag om Tilskud til Holbæk Amts Landbosforening tilbage og bede ærede Medlemmer, der have været bevillige overfor os, om at støtte det af Ordføreren dertil stillede Underændringsforslag.

Formanden (Høgsbro): Det nævnte Vædringsforslag er altsaa taget tilbage, jeg skal spørge, om der er Nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfalbet.

Ordføreren (Tauber): Naar den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvesenet bemærkede, at der ikke kunde være Tale om, at Tillægsbevillingsloven kunde blive færdig inden Finantsaarets Udløb, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der heller ikke er nogen absolut Fornødenhed for det. Det gjælder ikke om Tillægsbevillingsloven som om Finantsloven, at den eller et Surrogat derfor skal tilveiebringes inden Finantsaarets Udløb eller senest den 1ste April. En Tillægsbevillingslov for det foregaaende Aar kan godt gives ogsaa efter Finantsaarets Udløb, og der habes Exempler paa, at det er sket. Der er altsaa ikke nogen konstitutionel Nødvendighed derfor, og hvis der er nogen Nødvendighed derfor, ligger den altsaa hos Regjeringen, men ikke i Forsamlingen.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.